

בעזה"ש"י י"ה ואשון כ"ה ט"ב, הר"ם יהושע וז"ר - אהרן הנח"מ

"ואפלו אם נופלים לו הרהורי תאוות ושאר מחשבות זרות בשעת העבודה בתורה או בתפלה בכונה - אל ישית לב אליהן, אלא יסיח דעתו מהן כרגע..."

אל יפל לבו בקרבו להיות מזה עצב נבזה בשעת העבודה, שצריך להיות בשמחה רבה. אלא אדרבה, יתחזק יותר ויוסיף אמוץ בכל כחו בכונת התפלה בחדנה ושמחה יתרה, בשומו אל לבו כי נפילת המחשבה זרה היא מהקלפה... העושה מלחמה בבינוני עם נפש הא-להית שבו. ונדע דרך הנלחמים וכו' הנאבקים יחד, כשצדק מתגבר, אזי השני מתאמץ להתגבר גם כן בכל מאמצי כחו. ולכן קשנפש הא-להית מתאמצת ומתגברת להתפלל, אזי גם הקלפה מתגברת כנגדה לבלבלה ולהפילה במחשבה זרה שלה.

ולא קטעות העולם, שטועים להוכיח מנפילת המחשבה-זרה, מקלל שאין תפלתם כלום, שאלו התפלל כראוי ונכון, לא היו נופלים לו מחשבות זרות. והאמת הנה כדבריהם אם היתה נפש אחת לבדה היא המתפללת והיא המחשבת ומהרהרת המחשבות זרות. אבל באמת לאמתו הן שתי נפשות הנלחמות זו עם זו במחו של אדם, כל אחת חפצה ורצונה למשל בו ולהיות המוח ממלא ממנה לבדה. וכל הרהורי תורה ויראת שמים- מנפש הא-להית; וכל מלי דעלמא- מנפש הבהמית, רק שהא-להית מלבשת בה.

והוא כמשל אדם המתפלל בכונה, ועומד לנגדו ערל רשע, ומשיח ומדבר עמו כדי לבלבלו. שזאת עצתו בודאי, שלא להשיב לו מטוב ועד רע, ולעשות עצמו כחרש לא ישמע, ולקיים מה שכתוב: 'אל תען כסיל כאולתו, פן תשונה לו גם אהיה' (משלי כו, ד). כך אל ישיב מאומה ושום טענה ומענה נגד המחשבה זרה, כי המתאבק עם מנגל מתנגל גם כן. רק יעשה עצמו כלא יודע ולא שומע ההרהורים ששנפו לו, ויסיר מדעתו, ויוסיף אמוץ בכל כונתו.

ואם יקשה לו להסירם מדעתו, מפני שטורדים מחשבתו מאד בחזקה, אזי ישפיל נפשו לדי, ויתחנן לו יתברך במחשבתו לרחם עליו ברחמי המרבים, כרחם אב על בנים הנמשכים ממחו. וככה ירחם די על נפשו הנמשכת מאתו יתברך להצילה ממים הזדונים, ולמענו יעשה, כי יחלק די' ממש 'עמו' " (אדמו"ר רבי שניאור זלמן מלאדי, ליקוטי אמרים תניא, פרק כח)

" והשליך לפני פרעה יהי לתנין' (שמות ז, ט). תגן: העומד להתפלל- אפלו המלך שואל בשלום לא ישיבנו, ואפלו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק. מה ראו חכמים להקיש כריכת נחש למלכות מצרים? אמר רבי שמעון בן פזי: דכתיב 'קולה כנחש ילדי' (ירמיהו מו, כב), מה הנחש מלחש והורג אף מלכות מצרים מלחשת והורגת..." (שמות רבה, ט; ג)

"...כי מוכרחין בני ישראל לסבול גלות מצרים, וכשנגאלו היה הכנה לדורות לצאת מכריכת זה הנחש, הוא פרעה. ולכך תיקנו חז"ל לזכור יציאת מצרים קודם התפילה, שהוא הכנה לדחות המחשבות זרות שבאים בכח הנחש הנ"ל...וכן לדורות, כי לכל דבר שבקדושה צריכין מקודם לבוא לנטיון...ולכן מזכירין תמיד יציאת מצרים וכל המצוות תלוין ביציאת מצרים כי הוא הכנה לכל..." (שפת אמת, וארא, תרל"ה) "...כשאין האדם מפסיק על-ידי הנשיכה הולך לו הנחש. וכמו כן בכלל נחשב ימי הגלות נשיכת נחש. ואם בני" מתחזקים שלא להפסיק אין קיום להגלות..." (שם, תרמ"ב)

"...מה פרנסה בכל יום, אף גאלה בכל יום' (בראשית רבה, צו; ג)...וכן משמע בזוהר הקדוש רבי ייסא סבא לא אתקין סעודתא בכל יומא עד דבצא בעותיה קמי קודשא בריך הוא על מזוני. אמר: לא נתקין סעודתא, עד דתתייהב מבי מלקא' (ח"ב סב ע"ב)..."

ונראה דכפי מסת ההתלהבות והשתפכות הנפש בעת התפילה כן היא מסת מוצא פי ד' במזונות, ואפילו לפשוט מישראל, דלאו בר הכי הוא, נמי מתהווה בכל יום, והוא בכלל ימחדיש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ובמה שישראל מזכירין זה בתפילה מעוררים התהוות מוצא פי ד' לצורך המזונות, ואולי הא והא איתא, דבמה שמזכירין שימחדיש בכל יום תמיד מעשה בראשית מעוררין התהוות מוצא פי ד', ובהתלהבות והשתפכות הנפש בעת התפילה ממשיכין כח עליון זה למטה, להתלבש בגשמיות המזונות...כן נמי גאולה בכל יום מכוחות הרע המתהוים בעולם לרגלי הצמצומים שהם בכל יום, כמו מעשה בראשית שהיו על-ידי צמצומים, כידוע, ומחמת הצמצומים מתהוים כוחות הרע, כידוע למבנינים, ולעומתם ישראל נגאלים מהם ומתחדשים בכל יום, וכמו שכתוב 'חדשים לבקרים רבה אמונתך' (איכה ג, ט), ובמדרש: 'חדשים לבקרים רבה אמונתך', אמר רבי שמעון בר אבא: על שאתה מחדשנו בכל בקר ובקר אנו יודעים שאמונתך רבה להחיות לנו את המתים. אמר רבי אלכסנדר: ממה שאתה מחדשנו בבוקרן של מלקיות אנו יודעים שאמונתך רבה לגאלנו' (בראשית רבה, עח; א). ובוודאי אידי ואידי דברי אלקים חיים הם, דההתעוררות מהשינה היא רמו לתחית המתים, כמו שאנו מברכים 'המחזיר נשמות לפגרים מתיים' על הקימה בכל בוקר מהשינה, ובמה שאנו נגאלים מכוחות החיצוניים בכל יום זה הוא רמו לגאולה העתידה"

(אדמו"ר רבי שמואל מסוכדטשוב, שם משמואל, ויחי; תרעז)

"בתאריך ה' בסיוון התשמ"א הצליח חיל האוויר הישראלי להשמיד את הכור הגרעיני בעיראק. ממשלת ישראל החליטה להפציץ את הכור הגרעיני זמן קצר לפני הפעלתו. ראש הממשלה דאז לא היה משוכנע עד הרגע האחרון אם לבצע את הפעולה, הוא חשש מאד לגורל הטייסים, וכן מתגובות העולם על הפעולה.

מובן שפעולה זו היתה הסוד השמור ביותר במדינה. רק מעטים, המעורבים ישירות במבצע, ידעו עליו. בערב חג השבועות פנה הרבי מלעלוב רבי משה מרדכי בידרמן לעוזרו האישי ושלח אותו להיפגש באופן דחוף עם יחיאל קדישאי, שהיה ראש לשכת ראש הממשלה, ומסר לו לומר את המילים הללו: 'תמסור לראש-הממשלה: אל תחשוש מלעשות את המבצע, המבצע יצליח למעלה מהמשוער, ואף אחד לא יפגע, לא המבצעים ולא מדינת ישראל. אני מבטיח, ולוקח את הענין על אחריותי'.

עוזרו של הרבי, שלא ידע במה מדובר, ביצע את שליחותו, ומסר את הדברים הללו כלשונם ליחיאל קדישאי, שנדהם כיצד הרבי יודע על הדבר שהוא הסוד השמור ביותר במדינה, וכמובן מיהר למסור את הדברים לראש-הממשלה, שאישר את המבצע, שאכן הצליח למעלה מהמשוער.

ראש-הממשלה סיפר יותר מאוחר למקורביו שאכן השליחות המופלאה של הרבי היא זו ששכנעה אותו ונתנה לו את הביטחון לאשר את המבצע. הרבי מלעלוב אמר לחסידיו מיד לאחר שהופצץ הכור, 'לקחתי על עצמי יותר מדי כדי שהענין יצליח', ותוך פחות מיממה לקה הרבי באירוע מוחי..." (מתוך אתר הר הזיתים)